1874. VI. évfolyam. 105. szám. Hétfő, junius 1.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-haz földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Menjünk tovább!

*** Haladásra vagyunk hivatva. A korszellem ösztönszerüleg ragad bennünket. Jó-é, vagy rosz kiválasztott irányunk? — az már más kérdés.

Az ember önző természeténél fogva hajlandó még a roszat is saját javára magyarázni. De a politikai világban nem volna erre szükségünk. Azon téves hitben élünk, hogy a politikában nem lehet őszinteség, vagy a hol ez jelen van, ott nem lehet politika.

Csalódás az egész. S e csalódásban sokan élnek. Épenazért rohannak sokan az események után, mert azt vélik, hogy ha czélunkat elrejtegetjük, többen jönnek utánunk.

Ez volt az ellenzék nagy baja is. A taktika felütötte veszélyes fejét. Azt óhajtották velünk némelyek elhitetni, hogy ők mást — jobbat — akarnának, mint a mit bevallanak. De bizony e politika „nem e világból való."

Ez alkalmazkodási politika ellenében tüzetett ki a zászló az ellenzék másik részéről, hogy ne a „taktikában," hanem a becsületes őszinteségben legyen a biztositék, mely vallott elveink valódiságáról mintegy kezeskedik.

Nézetünk szerint a „Függetlenségi párt" az, mely a nemzet jövő boldogságának megalapitására hivatva van.

Ha nem volna más nemesebb czélja is, mint hogy az ellenzéki árnyalatokat egy kalap alá vonja, egyesülésre birja, még akkor is megérdemelné, hogy pártolja ezt mindaz, a ki az egyesülésben erőt lát s fel tudja fogni azon veszélyt, mely a nemzet szétválasztásának tényéből származik.

A választók régen érzik e párt szükségességét. Mert a polgárok soraiban nincs meg az a kicsinyeskedés, mely annyi temérdek pártra szakitja a központban az embereket.

Egyesülés, egyetértés — van a függetlenségi párt zászlójára irva. A ki az eszmének elvben s alkotmányos értelemben nem barátja, — az véleményünk szerint, nem is lehet öntudatos polgár. Érezzük e nagy szó sulyát, de megfontolva tevők azt papirra. Mióta magyar él, s áll Buda, a visszavonás ördöge bujtogatott köztünk. Minden nemesebb törekvésünk dugába dölt a szétválás miatt.

Ennek meggátolására akar hatni a függetlenségi párt, mert jelszava az — egyetértés.

Már országszerte kezdenek alakulni „függetlenségi körök", melyek az összetartás nemes eszméjének megvalósitását tüzték ki czélul.

Azonban némely körökben ellenszenvvel viseltetnek, ha nem is az eszme, de a név iránt, s ez tartja őket vissza a csatlakozástól. Téves felfogás az. Ki ne tartana Kossuthtal, midőn azt mondja, hogy a pártnév és a programmczim ne válaszszon el bennünket, s egyesüljünk — nem névben, hanem eszmében.

Félre tehát a kicsinyes tekintetekkel. Az eszmében mindnyájan egyetértünk. Nincs más hátra, mint hogy tömörüljünk és pedig alkotmányos eszközökkel fegyverkezve. Szétválva hasztalan küzdünk.

Az egyetértés adja meg az erőt.
Menjünk tovább!
Egyesülni hazafiui kötelességünk.

— **Az országgyülés** — legujabb hirek szerint — folyó hó végével elnapoltatnék, de a választási törvényt addig keresztül akarják vinni.

— **Weninger londoni utjáról** az uj kölcsön ügyében rosz hir szárnyal. Szépen vagyunk! Hallomás szerint a konsortium hajlandó ugyan a kivánt 76½ millió beszerzésére, hanem még a legutóbbi kölcsönnél is drágább feltételek mellett.

— **A román** vasuti csatlakozás tárgyában, mint a „P. C." irja, az egész lefolyt héten sürün váltattak táviratok. A román kormány nem hajlandó beleegyezni a magyar kormány azon kikötésébe, miszerint mindkét csatlakozási pontra nézve egyenlő tariffa politika követtessék, nehogy egyik vonal előnyben legyen a másik felett. A magyar kormány ultimatuma tegnapelőtt küldetett meg a román kormánynak; a m. kormány azt kivánja, hogy vagy egyidejüleg adassék át mindkét pálya a forgalomnak, vagy egyenlő kedvezmények biztosittassanak mindkét vonal részére.

— **A „Dziennik Polski"** jelzi, hogy Párisból vett értesülés szerint a jezsuita rend nehány hónap óta titkos szövetség alapitásán müködik, melynek czélja minden mostani intézményt európaszerte felforgatni, és minden reactionak kezére dolgozni. E titkos szövetségre vonatkozó nehány okmány némely tagok vigyázatlansága folytán tudomásra is jutott, melyek szerint mindenütt, hol nekik ajtót mutattak, és ott is, hol még erre kilátásuk van, sötét czéljuk elérése elengedhetlen kötelességként van kitüzve.

„Müvészek hazája széles e világ".

Bécs, május 31.

A tapasztalat bizonyitja e közmondás igazságát. Hogy mely nemzet keblében szülemlett meg e közmondás, bajos volna kimutatni, de hogy a magyar müvészekre leginkább rá illik, az kétségbevonhatatlan. Feltünésekor egy próféta sem kedves a maga hazájában, igy egy müvészt sem méltányolnak minálunk eléggé. Mintha egy müvészben végetlen nagysággal lenne dolguk honfiainknak, melynek megméréséhez véges mértékkel hozzá sem foghatnak, mintha lélektani törvényeken felül csapongó fantáziát sejtenének benne, végre nem is halandó lénynek tekintenék a müvészt, kinek még kenyérre is szüksége volna.

Magyar müvészeink rendesen külföldre zarándokolnak, mert csak itt szerezhetnek magasabb képzést elismerést és kenyeret. A mi a képzés tekintetéből történő kivándorlásokat illeti, ez ellen alig lehet kifogásunk, bár sajnos, hogy tejjel-mézzel folyó hazánk a müvészet minden ágára kellőleg felszerelt intézetekkel nem bir s mig egy telhetetlen nép konyhájára évenkint milliókat áldoz, önmagáról gondoskodni elfeled. De a mi már az elismerést és a kellő jutalmaztatást illeti azt, a müvészek irányában megtagadni nemzeti bününk. Ne csodálkozzunk tehát egy cseppet sem ha müvészeink legnagyobb részénél a bonfiui kötelmekre intő „Szózat"-nak csak azon pár végső szava talál visszhangra: itt..... „halnod kell." Életerejöket külföldön meritik ki, idegen népeket gyönyörködtetnek, s haza térnek mint romok összeroskadni s mi őket bámuljuk hirökért multjokért de nem jelenökért.

A szobrásznak, a festésznek müvei mestereket tul élik s az utódok az e téren létrejött alakokat századokon keresztül gyönyörrel szemlélhetik. A zeneszerző müve csaknem elévülhetlen, a mester elhal de eszméje fenmarad s hangja a multból is elővarázsolható. Egészen másként áll a dolog a szinészekre, különösen a dalmüénekesekre nézve: ezeknek életökkel, sőt koruk előhaladtával vagy esetleg hangjok csökkenésével szerepök lejár. „Scripta manent sed verba volant": az irott müvek megmaradnak de a hangok (szavak) elenyésznek. S fájdalom! leginkább azon egyénektől fosztatunk meg a külföld által kik az irt zeneszerzemények eszméjét hangjok varázsa által megtestesiteni képesek, sőt arra hivatva vannak. énekesekben különben is szükséget szenvedünk s azokat is kikkel dicsekedhetünk elcsábitják tőlünk.

Bignió már rég nem a miénk, Hajós egy év óta külföldön énekel. Visszatérnek-é ezek egykor hazájukba, ki tudja? s ha visszatérnek is, szereznek-é gyönyört elhasznált hangjokkal? Nem áll-é előttünk Stéger példája ki körülbelől 20 évi külföldön tartózkodása alatt elhasználván hangját, csupán multjáért a magyar nemzeti szinházhoz szerződtetett s most, hogy romlott hangjával a finomabb müizlést ne sértse, a nemzet vagyonából ezrekkel halmoztatott el.

Lehet-é kárhoztatni emlitett müvészeinket, hogy hazájokat akkor hagyták oda, midőn müvészi képességök leginkább ki volt fejlődve? Egyátalában nem, mert eltekintve attól, hogy gyakran kávéházi kritika döntött felettök, jutalmaztatások is oly csekély volt, hogy jövedelmök nagyobb részét a zenemüvek beszerzésére s hangjegyek iratására kellett forditaniok.

Ily előzmények s példák után nem lehet csodálkozni rajta, ha ismert derék tenoristánk Bogyó Alajos is, ki jelenleg Bécsben tartózkodik, ki van téve a külföldi csábnak. — Biztos forrásból meritett értesülés szerint Bogyó magánvizsgálat alá vétetett Bignio operista, Doppler karmester s több szakértő jelenlétében s a vizsgálat eredménye az lett, hogy hangterjedelménél és minőségénél fogva a bécsi császári operaszinházhoz bejutni reményre jogosittatott. Hogy mily kedvességben részesül Bogyó Bécsben, elég legyen felemlitenem azon két körülményt, miszerint a nagy operaszinházba szabad bementi jegy adatott neki oly alkalmakra is, midőn más szabadjegyek felfüggesztve vannak; továbbá hangja iskoláztatásának szempontjából hetenként 3 órát nyer 2 forintjával oly mesternél, kinél a világ bármely részéből magát képezni jött müvész 5 forintért nyer órát.

Hogy kivel tesznek Bécsben jót s miért? annak meg van a maga oka; Bogyót szeretnék Bécsben marasztani, sőt már ajánltatott neki, hogy „Ördög Róbert"-et német szöveggel tanulja be, mert mint előtte kifejezék: „a magyar szöveg egy oly dalmünél nem pénz." — Doppler véleménye szerint Bogyó hangja élénken emlékeztet Stéger hangjára, ki egykor a bécsieknek bálványok volt.

Elvárjuk azonban Bogyótól, hogy ismert hazafias érzelménél fogva ellentáll az ingereknek s jellemszilárdságának vértjéről a csábok nyilai visszapattannak. Ő, ki egykor a pesti szinpadon müködött, jelenleg pedig a debreczeni szinpadhoz szerződésileg is köttetve van, sem nemzetiségét, sem a szerződés erejét idegen érdekekért meg nem tagadhatja, illetőleg meg nem törheti. — Dicsőséget szerezni magának s nemzetének mint egykor Drezdában cselekedett, igen; — de hazáját megtagadni nem szabad. Azon egyén, kit „Hunyadi László"-ban, „Bánkbán"-ban oly fényes nimbusz vesz körül, nem is gondolkozhatik máskép csak magyarul, s kell, hogy keblében a „Szózat"-nak nemcsak pár igéje, de minden szava viszhangra találjon, — de különösen e sor: „itt élned s halnod kell."

Szegény magyar nép! ha a mi jód van elvétetik tőled, — ha igazságot nem tapasztalsz sem fent, sem alant, — ha azok, kik a szép eszméjét müvészetökben képviselik, elhagynak, ugyan van-é még eszme égen vagy földön, a mi lelkesedésre ragadni képes volna?! Pedig elvesz a nép nemcsak tudomány, de müvészet nélkül is!

Nagy Pál.

— **Kossuth Lajos** nővére Rutkay József özvegye Kossuth Luiza, a mult hetekben utazott végleg Amerikába, hol New-Yorktól mintegy 4 órányira fekvő saját birtokán van lakása. Utjában meglátogatja még Kossuth Lajost is. Rutkaynénak két fia van, s mindkettő Amerikában lakik. Egyik fia, Lajos Jova államban De Moine városban ügyvéd, a másik Béla kereskedő New-Orleansban. Meszlényi Ilona, Kossuth sógornője is most utazott ki nagy hazánkfia látogatására, magával vivén nagy hazánkfia részére egy jó magyar főzőnőt; mert ő csak nem tudja megszokni az idegen kosztot, jó magyar étket pedig, csak magyar ember tud késziteni. Bár ne volna erre szükség, hanem nagyhazánkfia itthon gyönyörködhetnék a magyar levegőben is; de ne szóljunk erről, mert e levegő ez időszerint nagyon közösügyes és egészségtelen.

Ausztria.

Lasser és Glaser miniszterek legközelebb szabadság idejöket igénybe fogják venni.

A rendőrség által 500 frt jutalom tüzetett ki annak, ki a Hernal gyilkosát fölfedezi.

Bendella érsek Csernovitzba érkeztekor a vaspályánál a legnagyobb pompával fogadtatott majd a székesegyházba és onnan az ünnepélyesen földiszitett püspöki lakba kisértetett.

A Stry-Drohobiz-Sambor választókerületben legközelebb történt követválasztásnál elkövetett visszaélések kipuhatolása végett az államügyészség jelentése folytán törvényszéki bizottság neveztetett ki.

A pólai hajómühelyben egy hadi hajó készittetik Erzsébeth császárné rendelkezésére, melyen hir szerint egyptomba és onnan Jeruzsálembe fog az őszszel utazni. Poeckh altengernagy és Nopcsa főudvarmester julius végén Pólába mennek a hajó berendezése végett.

A „Vaterland" egy Sembrotovics érsekhez irott pápai brevet közöl, melyben a Chelmi egyházmegyei görög-egyesültek állapota miatt keserü panasz emeltetik és az érsek beavatkozásra hivatik fel.

Az itteni diplomácziai körökben egy porosz herczegnek a spanyol trónra lett kijelöltetését kárlista koholmánynak tartják.

A bécsi egyházmegye hivatalos lapja, közli az első egyházi törvényt, egyszersmind a pápai enciklikára adott püspöki nyilatkozatot és az erre küldött választ. A püspökök kijelentik, hogy csak a kondordatummal megegyező törvényhatározatainak engedelmeskednek. A pápa köszönetet mond a püspöknek az egyház igényei oltalmazásáért. A „Presse" ezen nyilatkozatban az egyház és az állam közti összeütközést látja.

Külföld.

Olaszország. A miniszterium kijelentette, hogy oly törvényjavaslatot, mely által a kincstárra ujabb teher háramlanék, nem fog előterjeszteni. A délrómai vasuttal kötendő egyességre kiküldött bizottságban az előterjesztett javaslatot négy tag pártolta, öt pedig ellenezte. Több lap azt állitja, hogy a kamara fel fog oszlattatni.

Németország. Putbus herczeg, mint a hadsereg tagja s őrnagy, katonai becsületbiróság eleibe kivánja terjesztetni azon vádakat, melyek ellene az északi vaspálya alapitásnál állitólagosan elkövetett visszaélések miatt emeltettek.

Francziaország. Azon átalános boszankodást, melyet a Nievre választókerületben Bourgoingnak mint a Bonapárte klubhoz tartozónak megválasztatása okozott, még inkább fokozta annak a választókhoz intézett irata, melyben a császárság iránti ragaszkodásukért köszönetét nyilvánitja. — A bonapártisták határozatot készitettek — melyet Bourgoing Chiselhurstba fog vinni. Az önkormányzati törvény tárgyalása alkalmára Gambetta beszédet készit, és oly programmot terjeszt elő, mely szerint a köztársaságiak a jobb párttal egyesülhetnek s közösen léphetnek fel a bonapártisták ellen. Napoleon herczeget a Nizzában megürült képviselői állomásra akarják föllépteti. A „Republique Francaise" a jobb-közép és balpártot arra szólitja fel, hogy a kamara feloszlatását eszközöljék és a bonapárte klubbal együtt müködjenek.

A belügyminiszter a köréhez tartozó tisztviselőkar előtt kijelentette, hogy ő pártoskodás nélkül a társadalom oltalmazását és a csend fentartását akarja. A miniszter komolyan el van határozva minden törvénytelenséget és izgatást erélyesen megszüntetni.

Mac-Mahon tudatta a kabinettel, hogy a miniszteri tanácskozásokban maga akar jövőben elnökölni, mivel felelőssége jelenleg nagyobb s a fegyelmet ő maga akarja fentartani.

A kormány komolyan el van határozva a bonapártistákat szigoruan ellenőrizni; és ezen pártnak több hirlapját betiltással fenyiteni.

Audiffret Pasquier Normandiába utazott. Elutazása előtt az uj jobb-közép vezéreit egybehivta, s előttük a köztársasági septennatus végczélját elősorolta.

A „Havas" jelenti, hogy a berlini hivatalos lap azon czikke, mely szerint Francziaország ugy tüntettetik elő, mintha Belgiumot fenyegetné, igen nagy visszatetszést okozott, mivel Francziaországban senki sem gondol a béke megzavarására, még kevésbé Belgium fenyegetésére.

Spanyolország. A „Journal Débat" szerint a spanyol trónra egy Hohenzollern herczeg van kijelölve. Ezen hirt az „Univers" is megerősiti, és azt állitja, hogy Don Carlos megbizta Elliot miszerint ezen ügyről a franczia kormányt értesitse.

A „Messager" állitja, hogy Montpensier herczeg a hozzá intézett ugyan ilynemü ajánlatot visszautasitotta. Meglássuk, hogy a német mindenhatóság nem találja-e meg határát a józan ész korlátai közt?

Róma. Falcinelli bibornok május hó 29-én meghalt.

— **A Lónyay Menyhért** által az akadémia tagjai részére mult kedden adott fényes estélyről a „Reform" a következőket irja: Lónyay gróf kies palotájának ablakai, a mint az est leszállott, fényesen ragyogtak le a vár oldaláról. Hosszu sora a kocsiknak robogott föl az Albrecht-uton, honnan nagy szárnyas ajtó nyilik a palota második emelete termeihez szolgáló tágas ambitusra. Itt diszes egyenruháju inasok tisztelegtek egész a főterem ajtajáig E pompás teremben s melléktermeiben már 9 órakor az előkelő vendégek nagy sokasága hullámzott. A vendégek tömegéből kikaphatjuk hamarosan a következő névsort: Bittó miniszterelnök, Pauler, Zichy J. gr., Trefort miniszterek, Szlávy J. volt miniszterelnök, Majáth György országbiró s a főrendiház elnöke, Czirády János gr., Lipthay Béla b., Haynald érsek, Ipolyi Arnold püspök, Horváth Boldizsár, Csengery Antal, Toldy Ferencz, Fogarassy A., Ráth György, Ráth Károly, Korizmics László, Fehérváry és Madarassy államtitkárok, Pulszky Ferencz, Thaisz Elek, Falk Miksa, Muszlay, Szigligeti Ede, Várady Gábor, Nagy János szombathelyi kanonok, és számosan mások: képviselők, politikusok, akadémusok, irók és hirlapirók. — Tized fél órakor lement a vendégsereg a földszinti traktusba, hol három szobában négy asztal volt gazdagon megteritve; teritve volt továbbá a pesti részre nyiló terasseon is, hol esti hüsben egy szökőkut barátságos csattogása kisérte a vigtársaság jóizü kaczaját, melyet Pulszky kifogyhatatlan adomái tápláltattak. A házigazda lebilincselő szeretetre méltósággal forgolódott vendégei kö-

A „DEBRECZEN" tárczája.

Egy nő, a ki nem szeret.

— Eredeti beszély. —

(Folytatás.)

Még ő mer engem fenyegetni, kinek női erénye a világ előtt elismert dolog. Még ő mer engem megvetni, ki csak arra születtem, hogy hódolattal vétessem körül.

Megállj te büszke férfi, becsületességed még ártalmadra lesz. Meg fogom magam boszulni rajtad, ki le akarod halántékomról tépni a becsület nimbuszát, ki le akarsz álczázni, amit még eddig senki sem mert gondolni sem.

Pokol, jöjj segélyemre ördögiddel, hogy tervem minél fényesebben, az ő porba hullásával sikerülhessen.

Óh pokol! adj erőt e boszura s én hived leszek, mig éltem fáklyája ki nem alszik.

Ő volt az első, ki igy megalázott, átkom reá s boszum fejére.

Ő mer engem becstelennek nyilvánitani, ki az egész világ előtt az erény példányképe vagyok.

Ha! ha! . . .

Bevégezve a napló sorait, előbbi rejtekébe tette vissza, lenyugodott s elaludt.

De még álmában is mindig a „boszu" szót nyögé.

VI.
A BOSZU.

Másnap a reggelinél György és Ilon kijelenték, hogy délben el fognak utazni. Az apa előtt ez nem volt különös, és szivesen adá beleegyezését. A délelőtt szokott egyhanguságában telt el s délben a fogat előállott, hogy a vasuthoz szállitsa őket. A mostoha anya majdnem sirt bánatában, midőn „kedves mostoha gyermekeit" elmenni látta.

György a bánatot látva, majdnem csalódásba esett. De midőn a nőre nézett s annak szikrázó szemeit reá függesztve látta, önkéntelen megrázkódott.

A kocsi kevés idő alatt már nem volt látható.

. . . .

Délben az öreg Szentpáli nejének szomoru tekintetét észrevéve, kérdezé bajának okát.

— Csekélység, — igy szólt — édes Gerő. Igyekvém ugyan azon, hogy ne vedd észre rajtam. De én mint hü nő, előtted nem vagyok képes titkolózni. Bármennyire igyekvém is előtted elhallgatni ez eseményt, nem tudom a megbántott nő érzelmét elrejteni.

Elhallgatott s hazug szemeiben köny csillámlott, álgyöngy, amelyért az öreg Szentpáli képes lett volna éltét feláldozni.

— Mi baj kis gerlém? Ki busitott meg? Megboszulom e könyeket, ha önnön vérem okozta volna is!

— Óh, ne mondd ki a boszut, — szólt a hölgy olvadékony hangon — ne mondd ki, mert csakugyan önnön véreden kellene akkor boszut állanod. Ezt én nem kivánom, sőt kérlek, ne hadd magad elragadtatni a szenvedély által!

— Melyik volt? Ilon, vagy György? — rikácsolá az öreg, haragtól eltorzitott ábrázattal — mondd, kérlek, kényszeritelek!

— Ha már el nem kerülhetem, ugy ki mondom, hogy György volt az, ki engem megalázott.

— Óh mondd, drága nőm, mi volt az ok, amin ugy elbánkódol. mondd, esküszöm, meg fog bünhődni ő, példás, szigoru büntetéssel. Csak te ne légy, óh mindenem! oly szomoru. Szólj, kérlek, minden percz egy év rám nézve.

— Leánykoromban hallám, hogy fiad György, engem szeret. De én nem táplálék szivemben iránta melegebb érzelmet, mert a fiatal, nyegle embereket soha sem kedvelém, mindig az érett, józan férfiak után vágyódtam. Minden fiatal ember iránt modorom visszataszitó volt s igy mint igen sokan, ugy György sem mert nyilatkozni. Most azonban . . . óh engedd, ne mondjam el, a szégyen pirja elfutja arczomat.

— Szólj kedvesem, ne kiméld őt, ha engem szeretsz. Mondd meg a valót leplezetlenül s én miattadi boszumban boldogabb leszek, mint valaha az életben! Szólj kérlek, szólj édenem!

Ha az öreg el nem lett volna annyira ragadtatva, akkor észre vehette volna, hogy gunyos, lesujtoló mosoly játszadozott a nő ajka körött, miközben folytatá:

— Mikor meglátott, találkozást kért tőlem. Én elmentem, hogy a boldogtalant kiábránditsam. Felhoztam, hogy én férjes nő vagyok, hogy férjem te vagy, az ő atyja, hogy becsületem nem engedi még azt sem, hogy kihallgassam, hogy utazzék el, térjen magába s tartsa szeme előtt az én és saját becsületét. Szóval mondtam mindent, mindent. . . . . De ő nem szünt meg esdekelni, nem szünt meg mondani, hogy te melletted őt is szerethetem, hogy téged csaljalak meg, te ugy sem fogod ezt észrevenni. Nem hallgathatám tovább ez égbekiáltó becstelen szavakat, mint egy félőrült, ugy rohantam lakomba. Egész éjjel nem aludtam, tünődve rajta, hogy elmondjam-e? de mivel nem akartam köztetek viszályt hozni létre, már elhallgattam volna, ha észre nem veszed változásomat s nem kérded az okot, ami ezt előidézte. Hazudni nem vagyok képes s igy kénytelen valék a valót megmondani. Csak arra kérlek, légy kegyelmes iránta, hisz a szenvedély vakká teszi a föld gyermekeit, bocsáss meg neki s ne üss még mélyebb sebet boldogtalan szivén.

Ekkor az ördög el kezdett zokogni s terve sikerülte felett vadul kaczagott magában.

— Majd megmutatom, — szólt a tajtékzó férj — hogy mily kegyelmes leszek iránta.

Ezzel szobájába rohant s a következő sorokat irta:

„Uram!

Ön megbecstelenité házamat. Nem akarom, hogy a világ megtudja a történteket, mindketten hallgassuk el azt. Többé ön nem fiam, ne merje házam küszöbét átlépni, amelyet megbecstelenitett. Ne merjen hozzám egyszer sem irni, mert első esetben főbe fogom önt lőni, mint tolvajt, ki családom boldogságát rablá el, második esetben pedig leveleit olvasatlanul tüzbe dobom, vagy nem fogadom el. Anyai öröksége az ide jegyzett bankháznál van letéve, használja békével. Utójára ez életben önnek minden jót

Gróf Szentpáli Gerő.

A sorok megirása után nejéhez rohant s igy kiáltott fel:

— Ime elégtételed!

A nő örvendve olvasá a sorokat s mint aki boszuját bevégezte, könnyebbülve igy szólt:

— Óh, te nagy és nemes vagy. De kérlek, gondold meg a dolgot holnap reggelig, addig ne add postára soraidat.

A megbántott férj feleletet helyett megrántá a csengőt s egy inasnak átadá a levelet postára tétel végett. Ezzel megcsókolta nejét és szobáiba vonult.

A nő pedig egész bensőséggel igy kiáltott fel:

— Hála neked pokol!

(Folyt. következik.)

rül s hordta maga is a tálakat, a palaczkokat s a szivart. Tizenegy óra volt már, midőn a vendégség vége kezdődött. Le kellett mondani arról, hogy a megrakott asztalok kinálkozó terhöktől teljesen megszabadittassanak. A füszeres magyar borokból nem lehetett annyit elfogyasztani, a mennyi az asztalokra került s midőn éjféltájban kikerült, az utólsó pohár még akkor is annyi volt a telt palaczk, mint az üres. Garçonfesztelenség és magyar szivesség, franczia konyha és a magyar pincze: ezek voltak jellemzőségei az estélynek a többi számos közt, melyet elhallgattunk. (Előbbi számainkból tárgyhalmaz miatt kimaradt. Szerk.)

A debreczeni lóversenyek sorozata 1874-ben.

Második nap.

Hétfő, október 5-kén.

Sz. kir. Debreczen város dija. 100 arany. **Handicap.** Futhat minden Magyarországban ellett és nevelt mén és kancza. Távolság $^3/_4$ mfd. Tét 100, bánat 60 forint, szeptember 15-ig jelentve 25 forint. A terhek augusztus 28-ig a „Vadász- és Vers.-lap“ és a „Sportblatt“-ban közhirré fognak tétetni. A második ló a tét és bánatok egyharmadát nyeri.

2. 300 darab 10 frankos arany államdij. Minden mén és kancza számára, mely magyar-osztrák vagy Németország állami lakos jóbiszemü tulajdona. Távolság 2 mfld. Teher 3 é. 105, 4 é. 123, 5 é. 129, 6 é. és id. 131 font, mén 3 fonttal, egy 2000 forintos verseny nyerője 6. két vagy több 2000 ftos. vagy egy 5000 ftosnál 9. két 500 ftos. vagy egy nagyobb verseny nyerője 11 fonttal többet visz; a teherhalmozás maximuma 16 font. Angol vagy franczia lóra külön 17 fonttal több. Tét 200 forint, fele bánat. A második ló a tét és bánatok felét nyeri.

3. Vigaszverseny. Handicap. Kötelező minden lóra, mely a debreczeni ez évi versenyekre augusztus hó 15-ig nevezve van. Távolság 1 mfld. Tét 50, bánat 30 forint, szeptember 15. jelentve 10 forint, nyerés által kizárva 20 frt. A terhek augusztus 28-ig a „V. és V.“-lap és a Sportblattban közhirré fognak tétetni.

4. Akadályverseny 200 darab 10 frankos arany államdij. Futhat minden belföldi és német ló; távolság 3 mfd. 15 ugrással. Tét 100 forint, fele bánat: teher 150 font; 4 é. 10 fonttal, olyan ló, mely még akadály-versenyben nem indult, 7 fonttal kevesebbet: egy 1000 forintos dij-nyertesére 7 font, két ily vagy egy 2000 forintos dij-nyertesére 14 fonttal többet. Magyarországban állomásolt katona tisztek lovaira 15 fonttal kevesebb, az akadály-pályaköltségeket a nyertes viseli. A 2-dik ló a tét és bánatok felét nyeri.

Megjegyzések.

1. Lovat bona fide csak egyleti tag nevezhet.

2. Minden a pályán megjelenő lóért 5 forint gyeppénz és minden indulásért 5 forint fizetendő, kivéve a földészeket. Minden nyeremény után 5 % a pénztár javára levonatik.

3. Nevezési zárnapok: a földészek versenyére futás előtt fél órával, minden egyéb dijra augusztus 15-ike.

4. Minden, a debreczeni versenyekre nenevezett ló — kivéve földészek versenyét — egyszersmind a vigaszverseuyre nevezettnek tekintetik.

5. A teher vámsuly, a távolság angol mérföld szerint számittatik.

6. Valamennyi tét és bánatpénzek a versenyek előtti esti 7 óráig a titkárnál lefizetendők.

7. Teherhatározók (Handicapper) gr. Szapáry Iván, gr. Sztáray János és gróf Festetetich Pál.

8. Minden nevezés és tudakozás következő czim alatt: „versenyt illető“ Führer Ernő titkárhoz Debreczenbe bérmetesen intézendő; csak irásban vagy táviratilag tett nevezés érvényes; a dij külön megnevezése, a lovar neve és szinei és a ló részletes leirása, ugy szintén az államdijaknál a terhek megbizhatóan bejelenteni kéretik.

9. A hat évre kötelező részvényes tag fizet 10 frtot, máskülönben 15 frt. részvénydijat, mely összeg a tét- és bánatpénzekkel együtt beküldendő.

10 A handicapok terhei augusztus 28-ig a „Vadász- és Vererseny-lap“-ban és a „Sportblatt“-ban fognak közhirré tétetni; a kis-bánat jelentési határidő szept. 15.

11. A titkári iroda van Miklós utcza 1959. sz. a.

Az intézők megbizásából

Führer Ernő.
titkár.

— **„Szegedi közlöny“** czim alatt Szegeden helyi érdekü közmivelődési és közgazdászati lap jelen meg; szerkesztője Lévay Ferencz, kiadója Taub és Sártory. Megjelen hetenként 4-er; előfizetési dij egész évre 10, forint félvévre 5 forint, negyedévre 2 ft. 50 kr. Az első szám elég tapintattal van szerkesztve.

— **A Tiszafolyam** áradása komolyan foglalkoztatja a partjain lakókat. Komoly veszély ugyan még nincs; de a védelmi intézkedésekre nagy szükség mutatkozik.

UJDONSÁGOK.

* **Előfizetéseket junius első napjától kezdve is elfogadunk; az előfizetési dij junius hóra 1 ft, 3 hóra 2 ft 50 kr. 6 hóra 5 ft. juniustól az év végéig, 7 hóra 5 forint 70 kr.**

* **A mükedvelői előadás** tegnap fényesen sikerült. Ritkaság együtt oly fényes közönséget látni, mint tegnap este, s oly összevágó játékban gyönyörködhetni mint tegnap volt. Az első darab „Légyott“. A darab személyei mind dicséretre méltólag játszottak, azonban Móricz Vinczéné urnő játéka mégis legfőbb elismerésben részesült. Farkas Ferencz ur (Széplaky Róbert) ifj. Farkas Ferenczné urnő (Laura), Farkas Géza (Békéssy Gergely) mindannyian tetszés közt müködtek. Ezt követte a „A közügyek,“ Berczik Árpádtól 1 felvonásban. Müvészileg játszottak a szereplők különösen Fráter Erzsike k. a. (Olga) aki kedves játékával ez este a legtöbb tapsot, s igy a legnagyobb elismerést érdemelte ki. Sárközy Ida k. a. (Etel) háládatlan szerepe daczára is megmutatta, hogy hivatva van fellépni. A férfi szereplők közül Ujházy Sándor ur fejtett ki legnagyobb müvészetet, bár kevéssel állottak utána a többiek is, mert az est babérja őket is illeté. — Végül adatott az „Első beteg“ czimü franczia vigjáték. Dalmy Etelka k. a. komoly, s tanulmányt igénylő kis szerepében feladatát kitünően oldotta meg. Áron Viktória k. a. a pajzán, fürge kis leány szerepében a közönséget elbájolta, mely tapsokban nem is fukarkodott. Farkas Géz és Vincze Miklós urak versenyeztek egymással a kitünő alakitásban, s az mind kettőnek jól sikerült. Dalmy László ur valódi szinpadi otthonossággal, s ügyességgel játszá a hü komorna szerepét. Tapsok nem hiányoztak, s a közönség virágcsokrokban sem szükölködött. Előadás után Együd István ur hivatott ki, amit az ügyes rendezésért meg is érdemelt. A szünetet Oláh Józsi kitünő zenekara töltébe jobbnál jobbdarabok huzása ált.l. Szinház után társasvacsora tartatott, hol szinte jó kedv uralkodott.

* **Ismét élvezetes időtöltés** kinálkozik a nemes czélt pártoló közönség részére. Szerda helyi Prille Kornélia és Náday Ferencz — a Bethlen Mikó Róza urnőnek tett régibb igéretük folytán — folyó hó 7-én a az árvaház javára tartandó szinelőadás alkalmával fel fognak lépni szinpadunkon az „Utóirat“ czimü egy felvonásos franczia vigjátékban, melyben csak 3 szereplő van, a 3-ikat Kovács József válalta el. Az est többi részeit zene, s ének és Prille Kornélia Tompa „Három a daru“ czimü költeménye szavalatával fogja betöltetni. Mig a teljes programmot közölhetnők, megsugjuk, hogy Farkas Otilia Pestről s Grósz Eugénia N.-Váradról is közremüködnek, ez utóbbi hegedüjátékával. Szóval, régen volt oly élvezetes előadás, mint a minőnek a jövő vasárnap igérkezik lenni. Hivatva érezzük magunkat, Betlen Mikó Róza grófnőnek a szenvedő emberiség érdekében tanusitott és most ismét megujuló, fáradhatatlan tevékenységét a méltó elismerés szivélyes szavaival halmozni el! — Páholyok s egyébb helyek iránt előjegyzéseket tehetni a grófnőnél lakásán czegléd-utczán a Friedházban.

* **A dal és zenegylet** tegnap délután tartott közgyülésén főleg a müködő tagok nagy számmal jelenvén meg, ezért is s még inkább a kitüzött tárgyaknál fogva a gyülés lefolyása érdekesnek mondható. Komlóssy Imre elnök megnyitván a gyülést, felolvastatott a választmány jelentése az egylet közelebbi két évi müködéséről, mely az idők mostohasága miatt mint minden társulatnál közelebbről ugy itt sem a legfényesebb, bár nem is kétségbeejtő. A jelentés tudomásul vétetvén: Komjáthi László pénztárnok az 1872.—1873. évi számadás terhe alól felmentetett. Ezután a népkertben állitandó csarnok s a jelenleg meglevő sátor ügye került szőnyegre. Az elsőre nézve, mivel annak költségvetését városunknak egyik egylete sem fedezhetné, s erre a dal és zeneegylet sem vállalkozhatik, Komlóssy Imre, Kiszszel István, Pekár Imre, Szepessy Gusztáv, Örvényi Vilmos, Varga Lajos és Vecsey Imre bizottságképen felkéretnek, hogy a régebben ez ügyben fáradozott bizottság tagjait s ha tetszik több szakértőt is magukhoz vevén, részvénytársulat szervezésén munkálkodni sziveskedjenek. E részvénytársulat épittetné aztán fel a csarnokot. A most meglevő sátort pedig a dal- és zeneegylet fogja felebb emeltetni s zsindelylyel befedetni, amire nézve Horváth György terve s költségvetése 1000 forintban el is fogadtatott. E munkálat külön konyhával együtt 14 nap alatt befejeztetik. Ezután a tisztujitás ejtetett meg részben közfelkiáltás, részben szavazás utján. Elnökké Komlóssy Imre ujból felkéretvén, jegyzővé Kiss Imre, pénztárnokká Bernt István, gazdává Komjáthi László, segédgazdává Polonyi Andor; választmányi tagokká 1. a pártolók közül: Kiszszel István, Pekár Imre, Szepessy Gusztáv, Varga Lajos; póttaggá Csóka Sámuel; 2. a müködők közül Doszpoly István, Füredi Lajos, Heine Vilmos, Kerékgyártó Sándor, Láng Boldizsár, Sajó György, Steinakker Sándor, Tordai Gábor; póttagokul Heil Gyula és Szép Lajos; számvizsgálókká: Kiszszel István, Szepessy Gusztáv és Varga Lajos, zászlótartóvá Csurka János választattak meg. Érdekes eszmecsere folyt még az egylet teendői felett. Adja isten, hogy az üdvös eredményre vezessen!

* **Ujabb adományozások az árvaház javára.** Nadányi Ferencznő urhölgy egy köböl buzát, Kulcsár Dánielné urhölgy 1 véka buzát adott. Varga Lajos ur pedig egy, nevét megnevezni nem akaró urnő részéről 10 ftot adott át egyforma ruhákra az árváknak.

* **A czukorgyár** tegnap tartotta közgyülését. A mostoha idők daczára elég kedvező volt a mult üzleti év. s bár osztalékra nem dolgozhatott is, az 1872-iki veszteségből meglehetős részt egyenlitett ki a tavalyi haszon. Jövőre czukortisztitó müveletek is foganatba vétetnek. Óhajtanók, hogy e vállalat, melynek oly sok akadálylyal kellett küzdeni, felvirágozzék. Az elöljáróság és Schmid Ágost igazgató buzgalma és kitartása mindenesetre dicséretet érdemel.

* **Bogyóról** a „Bihar“ a következő érdekes hirt közli: Lapunk egyik belmunkatársa, a napokban hirt kapott a Bécsben tanulmányainak folytatása és kiképeztetése végett időző Bogyó Alajostól. Ezek szerint a debreczeni szintársulat e szép hangu s törekvő tenoristája egy kitünő mester vezetése alatt nagyobb szerepeket (Hugenották-Raul-ját.) tanul s szorgalmasan látogatja az operai előadásokat, hogy visszatértekor a debreczeni és nagyváradi müpártoló közönséget komoly haladásával lepje meg.

* **A „Fehérlő“ vendéglőről.** Nem csekély diszére válik Debreczen várásnak a „Fehérlő“-hoz czimzett szálloda, mely belszervezésénél — csinosságánál fogva — a mint már most is látható, a legszebb vendéglőkkel versenyezhetni fog, de mégis, tekintvén a külsejét, arra bátorkodom figyelmeztetni a tapintatos bérlőt, hogy a külfal s homlokzat tisztára mázoltassék, mindennemü falragasz eltiltassék, hanem annak helyébe, ha már ott hirdetményeknek lenni kell, más nagy városok módjára, kiakasztott fekete táblára függesztessenek; az álltányon leanderek és másnemü virágok, vagy fák diszelegjenek; a Fehérló alá, ugyszintén a kávéház fölé a czimek feltünő betükkel irattassanak, denique mindenben a modern világban a külső a kirakat vonz; kivánunk sok vendéget! Haladás. (Beküldetett.)

* **A mészárosok** még maig is ben a városban vágnak. Ugy látszik, minapi felszólalásunknak sikere nincs. Felhivjuk a kapitányi hivatalt, hogy intézkedjék s előlegesen tudassa nyilvánosan, akar-e valamit tenni ez elhanyagolt téren?

ORSZÁGGYÜLÉS.

— Május. 28. —

Elnök bemutatja Sopronmegye kérvényét s a magy. tud. akadémia meghivását.

Kérvényt nyujt be: Lukácsy B. Bujanovics S. Dániel P. Tisza K. utóbbi Biharmegye gazdasági egylete kérvényét önálló földmivelési miniszterium iránt.

Horn E. törvényjavaslatot tesz le az állam hátralékos követeléseinek behajtásáról.

Napirenden vannak a kérvények. Felolvastatnak s a központi bizottság javaslatai fogadtatnak el: Második tárgy: az ügyvédi rendtartás, a 77-dik §-nál e javaslat fogadtatott el: „A fegyelmi vétségek felett a fegyelmi hatóságot elsőbiróságilag az ügyvédi kamara választmánya, másodbiróságilag a legfőbb itélőszék fegyelmi birósága gyakorolja.“

„Az ügyvédi kamara fegyelmi biróság a az elnökön kivül négy választmányi tagból áll.“ „Fegyelmi ügyekben az ügyvédi kart, a kamara ügyésze, mint közvádló képviseli.“

Ezután a tárgyalás szintén csekély módositványok mellett a 107-ik §-ig haladt, melyben Lázár 9. következő módositványa fogadtatott el: a 6-ik bekezdés után betétetik: „a megszünés bejegyzése és közzétételére nézve a 106-ik §-ban előirt eljárás követendő,“ vagyis az illető, az ügyvédek lajstromába beiktatandó és a felfüggesztés megszüntetendő. A 110 §-nál szintén Lázár A. javaslatára a 2-ik bekezdés első sorában „ellenszó“ után: a „kézbesitéstől számitandó 15 nap alatt“ betétetett.

Belföldi hirek.

*** Nyiregyházai sóstó fürdő május 28. Tisztelt szerkesztő ur! Igen méltányosnak tartom, a nevezett fürdőről emlitést tenni becses lapjában, a fürdő e folyó hó 15-én megnyilt. Ezen közelismeréssel bebizonyult hathatós gyógyerejü fürdő már is kezd népesedni a közel vidékrőli vendégek látogatásával — nem is csuda, hogy itt azonnal jóltalálják magokat, örömmel tekint szét mindenki, ha körültekintve látja az ősfák alatti gyönyörü sétautakat, a szebbnél szebben diszlő virágok csoportozatait s a sétakertet, az épületek, vendégszobák, fürdők tisztaságát, amiért különösen dicséretet érdemel Köhler A. efürdő felügyelője, ki egyszersmind mükertész lévén — az egész fürdői helyiséget bámulatos édenkertté alakitotta s szakértőleg berendezte, ugy annyira, hogy itt örömtelve időzhetik mindenki. Mindehez hozzájárul még a mi legfőbb, hogy a téli sovány idő következtében a sóstó vize összébb szorulva, a fürdésre a viz annál erősebb, hathatósabb gyógyerejü, s igy, ugy az egészségesekre, mint különösen a bár mi testibajban szenvedőkre nézve felülmulhatlan hasznos sikerrel müködik. Megjegyzendő, hogy a bihar-konyári sóstóról, mely sokkal alább áll, már kora tavaszszal oly lármás rlebe kürtölt falragaszokat láttam s olvastam, ső aban oly tulzott dicsérők voltak, melyeket a legnagyobb világhirü fürdőkről is hallani sok vólna, a ki ott megfordult, látogassa meg a nyiregyházai sóstó-fürdőt is, tapasztalni fogja, hogy minden tekintetben sokkal előnyösebb ezen fürdő annál. — Az ide jövő vendégre nézve nagy kényelem az is, hogy erről s arról vasuton jöhet olcsón s itt be és kiszálló állomás van, s az állomáshoz a fürdő csakis négyszáz lépés távolság, szép nagy fák sorozata közt rendezett gyalog s kocsi uton, — — kivánatra a kocsin menőknek, a fürdőfelügyelő s vendéglős kocsija is mindig készen állanak. Megemlitendő a vendéglői jó élelmezés, jó magyaros ételek, tiszta italok kiszolgáltatása — s minden a vendégek kényelmét eszközlő ellátás! Továbbá élvezetet nyujt az itt gyakori barna zenészek játéka, tánczmulatságok, a szabadban a nagy ős tölgyfák alatt, a legelőkelőbb uri rend ugy a városból, mint a környékből, nagy számmal látogatják e helyet; majális rendeztetett itt tegnap, május 27-én, szerdán. Már kora reggel sereglett a vendégek özöne a környékből, csoportonkint jöttek a városból gyalog, kocsin, s a gőzösön, — a városban levő minden felekezetü iskolák, még a pusztai tanyák oskolanövendékei is mind — mind ünnepélyes diszmenettel rendezve zászlókkal — viragcsokrokkal felékesitve jöttek, sok ezerre számitható vendég gyült össze, öröm volt látni a külön vallásfelekezeti népet — s iskolák növendékeit, református, lutherán, orosz s izraelitákat külön diszmenetben érkezve, s aztán mind összevegyülve, egy egész testvér vidám sereglették változva által; — az egész nap szép idő lévén, mi sem zavarta meg az ünnepélyt, mely folyton kitünő jó kedvvel tartott — s végződött el, s csakis késő este sereglett a nép szét — az iskolák növendékei hasonló diszmenetet formálva mindnyájan nagy öröm között távoztak el. — Valóban itt már sok szép majális volt, de ily nagyszerüre még alig emlékeznek — melyet ha Szákfy bácsi látott volna, ő is azt mondta volna rá, hogy ily majálist „vakapád“ se látott.

Punktom.

*** Somogymegye Merenye községben folyó hó 19-én borzasztó eset történt, nevezett község birája kiment egyetlen fiával 25 éves fiával a szőlőhegybe; ott munka közben összeszólalkozás történt, — melynek az lett a vége, — hogy a fiu négy sulyos baltavágással atyját meggyilkolta. A szomszéd pinczében dolgozó emberek az atya jajveszéklésére odasiettek a tett szinhelyére, de már késő volt. A gyilkos el van már fogva.

KÖZGAZDASÁG.

— Debreczen, junius 1. A mult hó utolsó napjai kellemesen folytak le, alkalmas meleg idő meleg esővel váltakozván. A növényéletre meg is tette nagyszerü hatását, mert ugy a kertekben, mint a szántóföldeken dusan fejlődnek az előbb ki sem kelt vagy elsatnyult növények; habár a kiveszett buza vagy gabonaszár helyett nem fakad más s a gyümölcsfák megsemmisült termése ez évben nem pótoltathatik vissza: a dusan fejlődő más növényekben némi kárpótlást találunk.

A kerteken a szőllő fejlődése csodálatos, ha a kedvező idő tovább is foly: legalább közönséges féltermést igér; de lesznek kertek, hol gazdagabb eredményre lesz kilátás. A szántóföldek terményei szinte buján növekednek, bokrosodnak, s a kövér szárak nagy és terhes fejeket nevelendnek, s igy a gazdák helyzete, kilátása tetemesen javult. — Azonban továbbra is az idő lesz gazda, ettől függ minden.

Ma még kevés termény hozatott piaczunkra de a mi kevés hozatott is, annak sem indul ára, mert a fogasztók drágálják. Ugyanis tiszta buza 14—15 ft, kétszeres 11—13 ft, rozs 9.40—10.40 kr, árpa 6.20—40 kr, zab 5.20—40 kr, tengeri 8.80—90 kr, zsák kolompér 2.60—80 kr.

Ma a sertésvásárban sok sovány sertés volt eladó, kevés hizott is találkozott: a sovány sertések még most becstelenek voltak, — mig a hizott 30—31 krajczárjával fontja elkelt, darabonként 40—50 font élet leszámitással. A sovány sertés páronként kelt: fél évesek 10—16 frt, 1 éves 20—25 frt. $1^1/_2$—2 éves 25—30 ft. 3—4 éves 35—40 frt.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

H I R D E T É S E K.

Magyar észak-keleti vasut.

Hirdetmény.

A magyar észak-keleti vasut t. cz. részvényesei, folyó 1874-dik évi junius 23 kán d. e. 10 órakor Budapesten az igazgatóság helyiségében (Ferencz József rakpart 10. sz.) tartandó első rendes közgyülésre tisztelettel meghivatnak

Tárgysorozat:

1. Az épitési és üzleti jelentés.

2. Az 1873. évi mérleg, s a számvizsgáló bizottmány jelentése.

3. A rendkivüli közgyülés által megszavazott kölcsön hova forditásáról szóló jelentés.

4. A kisorsolt 3 igazgatótanácsos helyett uj igazgató tanácsosok, és a számvizsgálò bizottmány választása (alapszabályok 50. §-a.)

5. A társulat alapszabályai 59. §-nak mómositása.

Azon t. cz. részvényesek, kik szavazati jogukkal élni kivánnak, felhivatnak, hogy a társulati alapszabályok 40. § a értelmében részvényeiket, a le nem járt szelvényekkel s szelvényutalványnyal együtt, illetőleg az ideiglenes jegyeket, vagy a részvények, vagy az ideiglenes jegyek letételéről szóló letéti jegyeket, legalább 8 nappal a közgyülés előtt Budapesten a társulat főpénztáránál (Ferencz József rakpart 10. sz.) vagy Bécsben az Anglóosztrák banknál letéteményezni tartoznak, hol névre szóló igazolási jegyeket kapnak.

Minden 10 részvény egy szavazatra jogosit, azonban egy részvényes sem képviselhet 50 szavazatnál többet sem saját, sem más nevében. (Alapszabályok 39. § a.)

Ha a közgyülés első egybehivása folytán nem volna határozatképes, akkor elnapoltatik, s 8 nap alatt ujra egybehivatik, ugy mindazáltal, hogy a közgyülés egybehivása és megtartása közötti idő 8 napra szoritkozik.

A másod izben egybehivott közgyülés, tekintet nélkül a jelenlevő részvényesek és a képviselt részvényesek számára, határozatképes. — Ezek tárgyalásai azonban az elnapolt közgyülés tárgyaira szoritvák.

A szavazásra jogositott részvények, ideiglenes s letéti jegyek, ugy szinte a hivatalos bizonyitványok letétele ez esetben csak három nappal, a megbizások bejelentése pedig csak egy nappal kell, hogy megelőzze a közgyülést. (Alapszabályok 45 § a.)

Kelt Budapesten, 1874. évi máj. 20.

Az igazgató tanács.

321 3—3

LEGFELSŐBB **ELISMERÉS.** | BÉCSI VILÁGKIÁLLITÁS ÉRDEM-ÉREM 1874.

LUHI FORRÁSVIZ
Legtisztább természetes sóda-viz

Beregmegye terménye. Munkácstól négy mértföldnyi távolban, a gácsi országut mellett fekszik.

Vegykémletéből kitünik, hogy az égvényes savanyuvizek közzé tartozik, s a kétszénsavas sóda lévén tulnyomó alkatrésze, méltán megérdemli a sódaviz nevezetét, mig ellenben azon ujabb időkben annyira divatos, s mesterségesen készült ily nevü viz, mely az ugynevezett syphonokban árultatik, nem egyéb piszkos folyó, vagy igen gyakran rosz kutviznél, mely mészkőből kifejlett szénsavval, 15 légsulyu nyomás alatt telittetik, s rendesen minden sóda tartalom nélkül van.

A Luhi viz mult világkiállitás alkalmával Bécsben kettős éremmel volt kitüntetve.

Savanyus borainkkal keverve, kitünően pezseg, s igen kellemes izü; s soda tartalmánál fogva, tompitva a bor savanyuságát, annak káros hatását a gyomorra ellensulyozza. — De tisztán használva kitünő szer a záha vagyis gyomorégetés s a gyomorgörcs azon neme ellen, mely a tulozva kifejlő gyomorsavtól származik. Gyakran az első pohár megivása a bajt eltávolitja.

Orvos urákat szabad legyen figyelmeztetnem, hogy a luhi vizben a kénsavas sóknak semmi nyoma sincsen, s azért használata tüdőbajok ellen a seltersi és gleichenbergi vizeknél előnyösebb. Ezen kitünő tulajdonánál fogva, alulirt a mult évben lezajlott cholerajárvány alatt, bizonyos esetekben, a legjobb sikerrel használta.

Tejkezeléssel foglalkozó háziasszonyoknak, nyári forró napokban, mint a legártalmatlanabb óvszer ajánlható, a tej megalválása, vagy mint mondani szokás, összemenése ellen. Egy vagy két kanálnyi, egy itcze tejhez töltve, egyébként tiszta kezelés mellett, megteszi hatását, a nélkül, hogy a tej izét változtatná.

A fekete kávé készitésénél, mielőtt ez aljától elszüretnék, minden csészére egy kis kanálnyit hozzáadva, a kávé zamatát jóbban kifejti s kellemes izt ad.

Megjegyzendő, hogy azon luhi viz, mely az 1872-dik évben és 1873 elején merittetett a forrás akkori czélszerütlen foglalása miatt nem egészen felelt meg a közkivánalomnak; ellenben a mostani, miután a légköri változások befolyásától mentesittetett, tartalmában állandó, s eddig ismert kül- és belhoni savanyuvizek közül, legtisztább sodaviz.

Megrendeléseket elfogad Berghofer István ur Debreczenben. Ára egy rakasznak 5 forint 40 itczés vagy 60 meszelyes üveggel.

Nagyvárad, ápril 1. 1874.

Karlovszky Lajos,
orvostudor.

Tek. dr. Karlovszky Lajos urnak Nagyváradon.

Nyiregyháza, 1874. ápril 7. Szivesen engedek abbeli felszólitásának, hogy a „Luhi“ viz hatása körül tett észleleteim eredményéről önt értesitsem.

Én azt eleinte különösen Bereghmegyébeni utazásom alkalmával, a helyszinén — gyógytárak különben nehezen levén elérhetők — igen gyakran rendeltem — a vegytani analysisre fektetve theoreticus elmélkedések alapján — mindenféle hurutos bántalmaknál, és az eredmény teljesen igazolta hozzákötött várakozásaimat. Nevezetesen emésztési zavaroknál, gyomorhurutoknál igen czélszerü, a betegeket teljesen kielégitő diaeteticus szernek bizonyult be.

Fogadja stb. **Dr. Baruch Mór.**

Dr. Karlovszky Lajos programmja által a „Luhi“ viznek gyomorgörcs s átalában gyomorbajok elleni gyógyhatására figyelmessé tétetvén, azt használatba vettem, s örömmel mondhatom, a legjobb sikerrel. De nemcsak magam, ki 18 év óta szenvedtem e bajban, — hanem többen, kik ajánlatomra igénybe vették, hasonló kedvező eredményt tapasztaltak, azért ezen kitünő vizet mindazoknak, kik gyomorbajban szenvednek, melegen ajánlhatom. Kérem önt ez alkalommal, legyen szives két barátom részére, kik szintén ezen bajban szenvednek, Pestre a „Vadászkürthöz“ két ládát felküldeni.

Pesten, 1874. febr. 26. **Müller Lajos.**

Több év óta annyira elgyengült hugyhólyagom, hogy a vizeletet megtartani képes nem voltam s néha óránkint 5-ször is üritenem kellett. Orvosom ajánlatára a „Luhi“ vizet langyos ülőfürdőkkel összekötve használtam, s négy hét alatt egészségem egészen helyreállott. Ezentul folytonosan inni fogom.

N.-Bisztra, márcz. 10. 1874. **Kengyel Sámuel.**

☛ Egyedüli raktár **Berghofer Istvánnál** Debreczenben.

307 3—3

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.